

In dankbare herinnering aan
Bernardus Franciscus Zanderink

weduwnaar van
Euphemia Carolina Maria Wekking

Hij werd geboren op 17 december 1932 te Beuningen. Op 27 september 1993 overleed hij geheel onverwacht. In de parochiekerk te Beuningen vond op 30 september de gezongen uitvaart plaats.

Daarna werd zijn lichaam ten ruste gelegd op het R.K. Kerkhof, aldaar.

Vader zal in onze herinnering blijven voortleven als een man, die hield van de natuur en van de jacht. Hij genoot van het verzorgen van het vee en het omgaan met zijn honden, die altijd daar waren waar vader was.

Voor ons was vader een steun en toeverlaat. In de moeilijke tijd na het heengaan van moeder, was hij het die ons, ondanks zijn eigen grote verdriet, op de been hield. Steeds hield hij ons voor: samen moeten we verder, ook al hebben we nog zoveel verdriet.

Zijn lijfspreuk was: "Toe jongs, wie mot' vedan." Vader we hebben geprobeerd ook een steun voor jou te zijn.

Vader probeerde altijd positief te denken. Hij was eenvoudig en met weinig tevreden. Voor de kleinkinderen Marijke en Angela was hij een fijne opa. Door zijn zorgzame liefde heeft hij voor ons een sfeer geschapen van onderlinge verbondenheid, van saamhorigheid. De laatste tijd begon het leven hem en ons weer toe te lachen. Vader was blij met de bouw. In goed overleg hebben we alle bouwplannen besproken en vader vond het fijn ons zo dicht bij zich in de buurt te hebben. Helaas heeft hij het voltooiën van de bouw niet mee mogen maken.

Vader, we zullen je missen. Moge God je belonen voor alles wat je voor ons hebt gedaan en betekend.

We hopen dat je verenigd bent met moeder in het eeuwig vaderhuis.

Voor uw bliken van medeleven, betoond na het overlijden van onze lieve vader, schoonvader en opa, zeggen wij U onze oprechte dank.

Kinderen en kleinkinderen